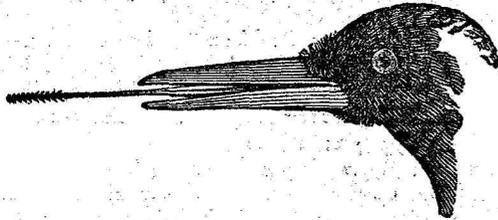


πλέει ἐν τῷ ὕδατι. Ἡ οὐρά του εἶναι ἡ κώπη τῆς λέμβου τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος ἐφεύρε καὶ τὴν μεταχειρίζεται διὰ τῆς χειρὸς του.

Εἶδετε ἄνθρωπον διατρυπῶντα βράχον· πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται ἐργαλεῖον. Ὁ δρυοκολάπτης ἔχει ῥάμφος τὸ ὁποῖον ἐργάζεται ὡς τὸ ἐργαλεῖον τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον. Διὰ τοῦ ῥάμφους του διανοίγει ὅπας ἐν τοῖς δένδροις, καὶ ἀκούετε τὸν ἦχον τοῦ ἐργαλείου του, ὡς ἀκούετε τὸν τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον.

Ὁ δρυοκολάπτης διανοίγει ὅπας ὅπως εὐρίσκη σκώληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὁποῖα τρώγει.

Ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον τοῦ δρυοκολάπτου εἶναι τι πλειότερον σμίλλης· εἶναι σμίλλη μὲ ὄργανον ἐντὸς αὐτῆς, χρησιμεῖον πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐντόμων ἢ σκωλήκων τὰ ὁποῖα εὐρίσκει διὰ τῆς διατρήσεως. Εἶναι μακρὰ γλῶσσα, ἀπολήγουσα εἰς ὀστεώδη ἀγκύλην.

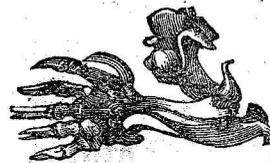


Αὕτη ἔχει ὀξεῖς ὀδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διὰ ταύτης ἔχει ἐπομένως δύο ἐργαλεῖα ὁμοῦ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ὡς ἐξῆς. Ὅπταν διατρυπᾷ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τὸ ῥάμφος εἶναι κεκλεισμένον, ἀλλ' ἄμα φθάση εἰς ἔντομον ἀνοίγει τὸ ῥάμφος, καὶ φέρει τὴν γλῶσσαν πρὸς αὐτὸ καὶ τὸ συλλαμβάνει. Ἐπειδὴ ὁ δρυοκολάπτης ἐργάζεται τραχείαν ἐργασίαν διὰ τοῦ ῥάμφους του, τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου εἰσι πολὺ βάρεα καὶ ἰσχυρὰ, ἔχει δὲ καὶ πόδας στερεοῦς διότι ἐνῶ ἐργάζεται ἔχει ἀνάγκη νὰ ἴσταται στερεότατα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ· ἔχει ἐπομένως ἄνυχας μεγάλους οἷους βλέπετε ἐνταῦθα εἰκονιζομένους.



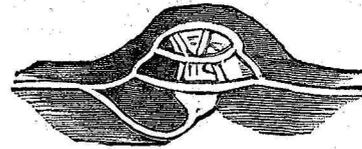
Ζῶα τινα ἔχουσιν ἐργαλεῖα δι' ὧν σκάπτουσιν. Ὁ ἐλέφας ἔχει μακροὺς καὶ ἰσχυροὺς ὀδόντας· διὰ τούτων ἀνασπᾷ ρίζας διαφόρων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν τρέφεται. Ἡ ὄρνις σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν της, ὅπως εὐρίσκει σπόρους. Ὁ χῆρος σκάπτει διὰ τοῦ ῥύγχους του.

Ὁ ἀσπάλαξ ἔχει ὅμοιον τρόπον ὅπως σκάπτῃ· τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει ἰσχυροὺς ὄνυχας δι' ὧν ἀροτριᾷ καὶ σκάπτει. Ἡ εἰκὼν αὕτη δεικνύει τὰ ὀστᾶ ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσι λίαν ἰσχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινδύνονται δι' ἰσχυρωτάτων μύνων. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατα-



σκευάζει σύραγγας καὶ στοῦας ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Ἡ κατοικία τοῦ ἀσπάλακος εἶναι περίεργος· σύγκαιται ἐξ ἐνὸς μεγάλου δωματίου, μετὰ διαφόρων στοῶν καὶ διόδων. Ὁ ἀσπάλαξ πρῶτον ἀνεγείρει λοφίσκον στρογγύλον, πιέζων τὴν γῆν ὅπως τὸν καταστήσῃ στερεόν. Εἶτα σκάπτει τὸ στρογγύλον αὐτοῦ δῶμα, ἔνθα κατοικεῖ, καὶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ.



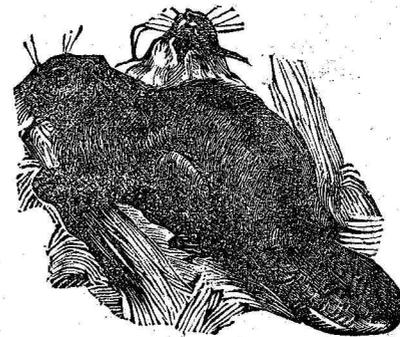
εἰκόνας ταύτης δύνασθε νὰ νοήσητε πῶς τοῦτο ποιεῖ. Βλέπετε ὅτι ὑπάρχουσι δύο κυκλοτερεῖς διάδρομοι, ὁ

εἰς ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ὅτι δὲ οὗτοι συγκοινωνοῦσι διὰ πέντε διόδων. Τὸ κυκλοτερές δωμάτιον συνδέεται πρὸς τὸν ἄνω διάδρομον διὰ τριῶν διόδων. Βλέπετε ἐπίσης ὅτι ἔχει βαθεῖαν διόδον ἐν τῷ πυθμένι, ἡ ὁποία ἀνοίγει εἰς διόδον ἐκβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ κατωτέρου διαδρόμου. Ἡ διόδος αὕτη καὶ ἐτέρα ὅμοια πρὸς αὐτὴν φέρουσιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα. Αἱ ὑπόγειοι δὲ αὗται διόδοι ὑποτίθενται ὡς χρησιμεύουσαι αὐτῷ νὰ ἐξέρχεται ὁσάκις φόβος περὶ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ὑπάρχει.

Ὁ ἀγριοποντικός, ὡς κοινῶς καλεῖται, εἶναι μέγας σκαφεύς. Σκάπτει τὴν ὀπὴν του ἔνθα ζῇ κατ' ἴδιον τρόπον. Σωρεύει γῆν τὴν ὁποῖαν ἀνεμίζει διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν του, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ σχῆμα πτύου.

Ὁ κάστωρ εἶναι περιεργότατον ζῶον. Δὲν ζῇ μό-

νον ἀλλὰ πολλοὶ ζῶσιν ὁμοῦ. Ζῶσιν ἐντὸς καλύβης, τὴν ὁποῖαν κτίζουσιν διὰ κλάδων δένδρων καὶ λάσπης, ἀντὶ ἀσβέστου. Συνάγοντες τοὺς κλάδους πολλὰκις μασσῶσιν αὐτούς διὰ τῶν ὀξέων



καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων των, μεταχειρίζονται δὲ τὰς πλατείας οὐράς των πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς λάσπης.

Οἱ κάστωρες κτίζουσι τὴν καλύβην των πλησίον εἰς ῥύακα, ἡ εἰσοδος δὲ αὐτῆς εἶναι ὑποκάτω· ὥστε πηγαίνουσιν ὑποβρυχίως ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς αὐτήν. Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοῦ ὕδατος νὰ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν καλυβῶν των κτίζουσι προτειχίσματα. Τὸ θέρους δὲν ζῶσιν ὁμοῦ ἐν συνοδείαις ἀλλ' ἕκαστος ποιεῖ ἴδιαν φωλεάν. Τὸ φθινόπωρον συνάζονται ὁμοῦ, καὶ ἐνοῦνται εἰς κατασκευὴν τῶν προτειχισμάτων καὶ καλυβῶν των.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΗΛΙΚΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ *

Ἐκ τῆς ἐπισήμου Καταστατικῆς πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1866—73 ἐγεν-

* Ἐκ τῆς «Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως».

νήθησαν 331,454 άνθρωποι, ἤτοι 163,469 κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ αὐτῆς καὶ 167,985 κατὰ τὸ δεύτερον· ὅθεν ὑπάρχει πλεονασμὸς ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἀπέναντι τῆς προηγουμένης 4,516 ἀνθρώπων. Ἴδου πῶς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνεπτύχθη τὸ φαινόμενον τοῦ τοῦ 40,932 γεννήσεις 1870.—41,867 τῷ 1871.—42,997 τῷ 1872.—42,189 τῷ 1873. Μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἦσαν ἄρρενες 88,405 καὶ θήλειαι 79,880· ὥστε ἡ πλάστιγγὶς τῶν γεννήσεων κλίνει πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φύλον, τοῦ ὁποίου περιέλαβεν ἐπὶ πλέον 8,225 άτομα.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἐντάσεως τῆς ἀνθρωποπα-
ραγωγῆς παρίσταται τὸ ἕτερον ρεῦμα τῆς πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον μεταστάσεως. Ἐπὶ 167,985 γεννηθέντων κατὰ τὴν τετραετίαν 1870—1873 ἀπεβίωσαν 129,386, ἤτοι 31,831 τῷ 1870, —29,640 τῷ 1871,—31,004 τῷ 1872,—36,861 τῷ 1873. Ἡ θνησιμότης τῆς τετραετίας περιέλαβε 67,926 ἄρρενας καὶ 61,460 θήλειαι, ἤτοι 6,466 ἐπὶ πλέον ἄρρενας. Τὸ ἀνδρικὸν φύλον καὶ γεννᾶται πλείοτερον καὶ ἀποθνήσκει ἐπίσης. Ὅπως δ' ἴποτε συμψηφιζομένων τῶν ἐκατέρωθεν ὑπερβάσεων, μένει πάντοτε πλεόνασμα γεννήσεων ἀρρένων 1,759.

Τοιαύτη ἡ εἴσοδος καὶ ἐξοδος τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν προκειμένην περίοδον. Ἐνδιαφέρει ἡ ἐξέτασις κατὰ πόσον ἐν τῇ ἐξόδῳ φορολογεῖται ἡ βρεφικὴ ἡλικία. Λαμβάνων ὡς βᾶσιν τὸ ἔτος 1873, παρατηρῶ ὅτι κατ' αὐτὸ ἐπὶ 36,861 ἀποβιώσεων 3,103 ἀφορῶσι νεογνὰ μέχρις 6 μηνῶν ἡλικίας· 3,195 ἀπὸ 1/2 ἔτους μέχρι 1· 7,007 ἀπὸ 1 ἔτους μέχρι 5· 3,074 ἀπὸ 5 ἐτῶν μέχρι 10. Ὅθεν ἡ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους ἡλικία πληθύνει παρ' ἡμῖν τὰ 4/9 τοῦ φόρου τῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Εὐρώπῃ πληθύνει μόνον τὸ τρίτον. Ἡ θνησιμότης τῶν ἐπομένων ἡλικιῶν περιλαμβάνει, κατὰ πέντε ἐτι ὀλιγωτέρας τῆς 1 1/2 χιλιάδας ζωᾶς μέχρι τοῦ 80 ἔτους, ὅτε καταπίπτει εἰς 842, μειωμένη διαδοχικῶς μέχρις 47 ἀπὸ τοῦ 105 ἔτους μέχρις τοῦ 110.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰ διάφορα τμήματα τῆς ὑπὸ τοῦ θανάτου μᾶλλον φορολογουμένης ἡλικίας, ἡ μείζων ἐντασις παρατηρεῖται μέχρι τέλους τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας· ἐν μόνῳ τούτῳ ἀπεβίωσαν 6,298 άτομα, ἐνῶ ἀναλόγως καθ' ἕκαστον τῶν λοιπῶν 5 ἐτῶν ἀπεβίωσαν 1,401 καὶ καθ' ἕκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους μέχρι τοῦ 10 ἀπεβίωσαν 614. Πόθεν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἡ ὑφισταμένη τόσο μεγάλη δισαναλογία (4/9 : 8/9) μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης;

Ἐπὶ 15,096 ἀποβιωσάντων ἐν Ἀθῆναις, ἀπὸ τοῦ ἔ-

του 1863 μέχρι τοῦ 1872, ἀνήκουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους ἡλικίαν 5,533 άτομα ἤτοι πλέον τοῦ τρίτου· ἰδὸν δὲ πῶς διαμοιράζονται τὰ ἐπενεγκόμενα τὴν θνησιμότητα ταύτην αἰτία· 204 ἀπεβίωσαν ἐκ πρόωρου τοκετοῦ, 205 ἐκ πυρετῶν ἐξανθηματικῶν, 424 ἐκ μαρasmus ἢ ἀτροφίας, 870 ἐξ ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων, 1257 ἐκ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 1507 ἐκ διαρροίας (924 κατὰ μόνον τὸν Μάϊον, Ἰούλιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον), 1066 ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ὑπὲρ τὰ 100 ἐκοτομύρια πορτογάλλια ἀποστέλλονται εἰς Παρισίους κατ' ἔτος.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ἐν Σουηδία ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἐκείνης σύγκειται ἐκ 4,429,713 προσώπων. Εἰσὶ περὶ τὰς 130,000 γυναῖκες πλείοτεροι τῶν ἀνδρῶν. Ἡ πρωτεύουσα Στοκχόλμη ἔχει 157,215 κατοίκους.

— Ἐργασία τῆς Βιβλικῆς ἐταιρείας. — Ἐν τῷ ἐννεῷ μηνῶν ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ ἐταιρεία διένειμε περὶ τὰς 200,000 ἀντίτυπα τῆς Γραφῆς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Τὸ ἐνεστώσ ἔτος 110,000 δολλάρια θὰ χρειασθῶσι πρὸς χορηγίας εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἱεραποστόλους ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

— Αἱ μόναι ἐφημερίδες τοῦ Δουδίνου αἱ γενόμεναι δεκταὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν νῦν εἰσὶν ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἡμερήσια Νέα.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

Ἴσπανοὶ θὰ ζωγραφίσουν τὴν εἰκόνα σου Ἰωάννη;
Εἰς πανὶ μάλιστα.

Οἱ σπανοὶ λοιπὸν θὰ τὴν ζωγραφίσουν;

Ὡ Γεώργιε! Οἱ σπανοὶ, Ἴσπανοὶ, εἰς πανὶ..... δὲν ἀκοῦς;

Ἢ τὸ πέρεις τέρι μου ἢ πὲ τινὸς νὰ τὸ πάρῃ...

[καὶ ἄλλως]

Ἢ τὸ περιστέρι μου ἢ πετεινὸς νὰ τὸ πάρῃ...

Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν [ἔ ἀντιστρόφως]
λίψῃ κληρὴ κὴ πλοῦ κὴ πόλορ οὐρῃ Δ. Ρ.

Ἄβουε Αἰριγγατος Ε'

Ἰωάννης—ὠά—νήσσα.

Ἐβυσαν δὲ τοῦτο οἱ κκ. Ι. Α. Γρηγοριάδης, Ι. Σ. Ψαρᾶς, Ι. Δ. Κρανιώτης, Δ. Ῥωμαΐδης, καὶ ἡ κυρία Ι. Γ. Μεσσαλᾶ, καὶ ἐκ Τριπόλεως Χ. Κ. Βουζίκης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίω ν. Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός, ἐν Σμύρῃ.—Οἱ κ ο γ ἐ ν ε ι α Ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἐκδιδόμενη ἐν Ζακύνθῳ.—Φαντασία καὶ Ἀλήθεια ἡ Μεγάλη τοῦ Ἑλλητισμοῦ ἰδέα, ὑπὸ Π. Ν. Μ. Σουηδοῦ. Τιμᾶται φρ. 1.

ΓΡΙΦΟΣ 2.



Δ. Ρ.